

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010326
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2113010326.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Pavla Sládka, v trestnej veci odsúdeného Q. H., v konaní o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2013, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú si podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave sp. zn. 2PP/21/2013 zo dňa 26.04.2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Q. H. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Q. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva na základe rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch sp. zn. 1T/162/2010 zo dňa 10.01.2011, a tiež na základe rozsudku toho istého súdu sp. zn. 2T/39/2009 zo dňa 28.04.2009.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného Q. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dospel k záveru, že nie je splnená materiálna podmienka uvedená v § 66 odsek 1 Trestného zákona. Okresný súd bol toho názoru, že táto materiálna podmienka nebola splnená pre menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného, a tiež preto, že odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody, a teda v minulosti mal možnosť preukázať, že výkon trestu splní svoj účel, a viacej sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak opakovane sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený. Za dôležité mal aj okresný súd to, že u odsúdeného ani alternatívny trest vo forme podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uložený mu v minulosti nespĺnil svoj účel a odsúdený sa aj počas skúšobnej doby určenej mu pri podmiennečnom odklade trestu odňatia slobody nespĺnil svoj účel, v skúšobnej dobe sa taktiež dopustil ďalšej trestnej činnosti. Teda možno povedať, že odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti, a teda nemožno jednoznačne vyvodit' záver, že výkon trestu odňatia slobody má u neho pozitívny výchovný vplyv. V jeho osobe sa jedná o všeobecného recidivistu a za tejto situácie aj napriek tomu, že počas výkonu trestu si vytvára podmienky pre získanie disciplinárnych odmien, táto skutočnosť sama o osebe nepredstavuje dôvod, pre ktorý by malo byť vyhovené jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu si podal sťažnosť odsúdený, ktorú aj odôvodnil. Pokiaľ okresný súd poukazuje na jeho kriminálnu minulosť, takáto argumentácia je podľa jeho názoru neprimeraná a smeruje nad rámec zákona. Všetky súdom uvádzané dôvody majú spoločný základ, a to je jeho predchádzajúce odsúdenie, ktoré však nie sú v ničom z hľadiska rozhodovania rozhodujúce. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa primárne dotýka výkonu trestu a až následne, súd mal prihliadať na ďalšie skutočnosti, či zistenia.

Odsúdený preto požiadal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a v merite veci sám rozhodol o jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že okresný súd pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol v súlade so zákonom.

Skúmajúc procesný postup okresného súdu, krajský súd zistil, že tento pri posudzovaní žiadosti odsúdeného postupoval striktne podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, zadovážil si všetky relevantné dôkazy potrebné pre takéto rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne v súlade s pravidlami logického uvažovania a dospel k správne záveru, že pre prípadné podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu nie sú splnené materiálne podmienky.

Vzhľadom na obsah námietok odsúdeného treba podotknúť, že pri posudzovaní, či odsúdená osoba po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život, alebo nie, nezostáva okresnému súdu nič iné, len posudzovať, aké sklony táto osoba prejavovala v minulosti, aký rešpekt mala k pravidlám spoločenských a právnych noriem a z toho musí usúdiť, či je predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život, alebo nie.

Okresný súd takto správne postupoval, keď bral do úvahy, že počas pobytu na slobode sa odsúdený opakovane dopúšťal trestnej činnosti napriek tomu, že bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, rovnako tak sa dopúšťal trestnej činnosti aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, a preto nie je k dispozícii rozumný argument, že by bolo možné očakávať, že po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa bude odsúdený správať tak, že radikálne zmení svoje správanie oproti minulosti a trestnej činnosti sa bude vyhýbať. Pre takúto prognózu ani krajský súd nemá žiadny dôvod.

Sú potom spochybniteľné námietky odsúdeného v tom smere, že pri rozhodovaní sa brala do úvahy jeho minulosť. Z ničoho iného len práve z jeho minulosti, možno vyvodíť prognózu budúceho jeho správania počas pobytu na slobode.

Z týchto dôvodov preto krajský súd mal za to, že rozhodnutie okresného súdu v tomto ohľade je transparentné a je v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak zistí, že nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, a preto o nej rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.